

stand paa den Maade, det er tænkt, og lade dem selv anvende deres Arbejdsløshedsperiode til at skære det.

For øvrigt er jeg enig med det ærede Medlem i, at det er inkonsekvent at give halvanden Million Kr. om Ugen til de arbejdsløse i Stedet for at sætte Arbejder i Gang, og jeg kunde være meget tilbøjelig til at sige, at i Stedet for at yde saa store Beløb i direkte Understøttelse til de arbejdsløse skulde man sætte Arbejder i Gang uden Hensyn til, om det var Arbejder, der i strengeste Forstand kunde betale sig, eller om en eller anden mulig fik en Fordel paa en Maade, man ikke hidtil har været tilbøjelig til at indlade sig paa. Jeg deler det ærede Medlems Mening om det deprimerende for de arbejdsløse i at modtage direkte Understøttelse i Stedet for at faa Støtte i Form af Arbejde. Men det hører til de Inkonsekvenser, der findes i vort Samfund, og som jeg tror, det ærede Medlem og jeg er fuldstændig enige om at ville raade Bod paa, hvis vi havde Magt, som vi har Agt. Jeg tror imidlertid ikke, det er saa nemt gjort, som det ærede Medlem synes at mene, men det kan jo altid blive Genstand for Overvejelse.

Jeg har villet gøre disse Bemærkninger, fordi jeg synes, Bebrejdelsen mod Københavns Kommune var noget ufortjent.

Bresemann: Til den ærede sidste Taler skal jeg bemærke, at mine Udtalelser faldt vel nok som Bebrejdelser mod Københavns Kommune, men Hovedsagen har for mig været at pege paa de Ulemper, som jeg mener, der har været, for at man kan undgaa dem i Fremtiden, og jeg har udtrykkelig sagt, at det var ikke alene Københavns Kommune, det her drejede sig om, men ogsaa adskillige andre Kommuner, og det falder fuldstændig sammen med, hvad den ærede sidste Taler sagde om, at han havde set Byer i Jylland, som var lige saa snavsede som København. Det klarer ikke Sagen, thi det betyder kun, at man ogsaa skulde have en bedre Renholdelse i de jyske Byer. Hovedsagen er, at Københavns Gader lader meget tilbage at ønske. Det ærede Medlem behøver blot at gaa udenfor Døren ud paa Gaden for at overbevise sig om Rigtigheden heraf. Om Renholdelsespligten paahviler den ene eller den anden, er i og for sig ligegyldigt, thi enten det er Beboerne eller Kommunen, der skal udføre Arbejdet, skal der Arbejds-kraft til, og der bliver derved Anvendelse for arbejdsløse. Med det samme skal jeg

gøre opmærksom paa, at jeg har ikke talt om Brændeskæring i Arbejdernes Brændselsforsyning. De arbejdsløse, som faar gratis Brænde derfra, maa naturligvis selv save det. Den Brændselsmængde, jeg tænkte paa, var Kommunens Brændselsbeholdning, som udgør 60,000 Rummeter, der er en Reservebeholdning, som skal anvendes i Vinterens Løb, naar der ikke længere er andet Brændsel at faa.

Endelig vil jeg sige til det ærede Medlem fra Verninge (Jensen-Sønderup), at jeg tænkte ikke paa at bebrejde det nedsatte Udvalg noget. Det har kun haft en Virketid af maaske 6 eller 7 Uger og kan ikke have udrettet Vidundere. Hvad jeg sagde, jeg forundrede mig over, var, at man i Indenrigsministeriet havde været 6 Maaneder om at komme saa vidt, at den omtalte Skrivelse blev udsendt til Privatbanerne. Jeg har maaske udtrykt mig noget skarpt, og jeg vil da fremhæve, at jeg heller ikke vil have mine Udtalelser opfattet som en Bebrejdelse mod Indenrigsministeriets Embedsmænd. De har vist haft meget at bestille foruden det, som jeg gerne vilde have, de skulde udføre i denne Sag. Hovedsagen for mig er, at vi i Fremtiden tager fat paa at faa bestilt noget i den Retning, jeg har nævnt. Jeg har i et halvt Aars Tid arbejdet for denne Sag paa mange forskellige Maader, men jeg synes, at alle Steder, hvor jeg kommer frem og skal have fat, er det som at støde imod en Sæk Bomuld. Derfor har jeg ønsket at skære igennem ved denne Lejlighed.

Formanden: Folketingsmanden for Præstø Amts 6te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Jessen: Blot den ganske korte Bemærkning ønsker jeg at gøre til det ærede Medlem fra Nakskov (Bresemann), der paa ny omtalte Brændespørgsmaalet, at saa vidt mig bekendt er det netop det Brænde, der tilhører Københavns Kommune, som Arbejdernes Fællesorganisations Brændselsforening vil købe for at uddele til de arbejdsløse (*Bresemann:* Det er en fuldstændig Misforstaaelse!). Det er vist rigtigt, hvad jeg siger, om end jeg ikke ubetinget tør fastholde det. I alt Fald er en Del af dette Brænde vistnok beregnet til at bruges, som det er.

J. Andersen: Det er naturligt, at man, naar en Sag isom denne behandles her i Tinget, ogsaa kommer ind paa